

Aven diumenge - 3-XI-90

Maria meva, ben meva: Solament uns mots. Ahir a la tarda anà un xicot al poble i prengué la carteta que havia fet per a tu i una per Janó i Marcelló. Em portà la teva del 31. Però a més arreplejà per allà de la petetera (sapo qui és? la de correus) alguna notícia sabrosa. Va et vaig dir, o et deia aliv, que la uella de la casa amb els papers signats havia sortit per Carcassonne. Resulta segons aquella dona, que el divendres es rebé un telegrama a la casa del vell ~~de~~ que està a Alger. dient-li que a Carcassonne hi havia els papers, arreplets per ella i que anés allí. Això vol dir que han canviat els plans. Segurament que ací restarà el xicot gran amb l'altra dona. Fa presumir això també, que està ella molt content i eufòric i portà la cartera plena de bitllets que els li haurà donat la paira. Aliv ens anticipà divers i com que li diguerem que faríem la castanyada ens regalà galetes, conills etc. Heus ací, el perquè de les meves ratlles. No et facis massa il·lusions per vindre ací, cas que llegint la meva, t'haguessis fet el propòsit.

Ara són ja les dotze del migdia. Anem a dinar i després ens escamparem per les cases de pagès a cercar allò que a Mouress en deien tiberis. Dos o tres aniran al poble i prendran aquesta carta, que no sortirà fins demà de Fontan. Amb tot et vindrà amb un dia de retard de

la d'altre. Vany rebre altre carta de Costafreda. El ricot de nou em diu que vagi allí però com pots veure la cosa ha canviat aquí radicalment. La gent, veient que es pot resistir ja no parla d'abandonar això. Em dona una notícia que no crec. Que les dones són exclòses de les elites que es fan per Mèxic. No ho crec pas. Escriviré a en Musols que em digui el que hi ha. Costafreda sempre escèptic en tot el de Mèxic. Ah! ja et diré altre el que sabem. Que les fitxes són a les prefectures i un dia d'aquests seran repartides.

Estiguis tranquile per mi. Joestic bé. Fan prompte ambí la vella li parlat i veuen que dia. Segurament hauràs parlat a mamá, no? Ella es farà càrrec de tot suposant laquesia novetat que vingueris. Creu que ja no volia ni anetar això. No tenen formalitat i e' un lio això com et diré. Bona gent pel treball, tan bona que en aquest sentit tot deí fa el que vol, però tenen coses ben estranyes. Ja et tindrè al corrent de tot. D'acort. Maria me'n?

Amb tot això, no he escrit a casa ni ullor. Ho faré la setmana entrant i t'enviaré la carta.

S'ajupis que no peds la confiança en refer aquells felicitat tan engrada voveta teu. Tu també has d'èsser confiant. Constant que tréga en vindre, però ja vindran els dies i aviat. De moment no pignem mostrar nos ben dignes del nostre amor que es lile de vida i engorrona.

Benten, uns petonets ben bonics del teu Pere